Ăn thịt người

Proposé par Đỗ Quang Trình JJR 64

Mỗi khi nghe chuyện ăn thịt người chúng ta thấy ghê ghê và tránh nói. Trong sách vở Trung Quốc, có một số trường hợp kể lại dù thật hay tưởng tượng.

Kim Dung, tác giả tiểu thuyết kiếm hiệp có kể một số hắc điểm làm thịt người đãi khách, nhất là trong những vùng hẻo lánh xa xôi hay lúc có nạn đói; ngay cả Vô Kỵ cũng xém bị ăn thịt.

Ở Việt Nam, trong thời nạn đói 1945 cũng không được nghe nói đến chuyện ăn thịt người.

Tề Hoàn Công (685-643) một trong ngũ bá chỉ nói rằng món gì ta cũng được nếm chỉ có thịt người là chưa thì Dịch Nha một nịnh thần có tài bếp giỏi làm thịt đứa con ba tuổi dâng lên; ông vua này thưởng thức xong,khi biết sự thật coi đó là một sự trung nghĩa.

Tấn văn công (696-628), khi còn là công tử Trùng Nhĩ, lúc hoạn nạn long đong được Giới tử Thôi cắt thịt đùi nấu cho ăn.Hỏi ra,chỉ than là biết sao trả ơn đặng,không thấy ớn chút nào.Sau Tử Thôi trốn trong rừng với mẹ không muốn nhận ơn bị Tấn văn công ra lệnh đốt cháy ; từ đó có tục lệ tiết Hàn Thực, mùng ba tháng ba, kiêng dùng lửa nấu đồ ăn.

Vệ Ưởng làm tướng quốc nước Tần đời Tần hiến công , cai trị khắt khe, dân chúng oán hận. Đời vua sau là Huệ văn công, Ưởng bị ngũ mã phanh thây, trăm họ xúm nhau ăn thịt.

Trong Tam quốc, trên đường đi Lưu Bị, được sự cảm mến của mọi người ,dân chúng tranh nhau dâng cơm dâng rượu ;lại có một chàng trai trẻ nhà không sẵn thịt, giết vợ đãi ông khách quí làm cho Lưu Bị ăn xong phải cảm động rớt nước mắt.(hồi thứ 19).

Gần đây, thời cách mạng đỏ cuả Mao chủ tịch, hồng quân trong một số vùng đã bắt sinh viên ăn thịt giáo sư của mình (coi Zheng yi - Stèles rouges).

Đó là một đặc điểm, mà người Việt không có. Sách chỉ kể một lần chuyện Nguyễn Biểu, sứ giả cua vua Trần quí Khoách (1409-1413) muốn tỏ ra không nhát gan với tướng tầu Trương Phụ , cầm đũa mà chọt con mắt chấm giấm bỏ vào mồm trong cái gọi là « bữa tiệc đầu người »(Nghĩa sĩ truyện của Hoàng Trừng).

Trình Tú Cua